Dosarul nr.1a-83/26 Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă

1-23155397-02-1a-19012026 Judecător: Olesea Ciocîrtă-Rusu

D E C I Z I E

21 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată,

Judecătorul Denis Băbălău

Judecătorii Elisaveta Buzu și Vladislav Schibin

Grefierul Cristina Dascaliuc

Cu participarea:

Procurorului Svetlana Țurcanu

Avocatului Radu Cijiceanco

Inculpatului Țurcan Constantin

În lipsa:

Părții vătămate Țurcan Radu

judecând, în ordine de apel, în şedinţă de judecată publică, cererile de apel declarate de către procurorul în Procuratura Căușeni, oficiul Ștefan Vodă, Alexandru Covalenco și inculpatul Țurcan Constantin, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 19 decembrie 2025, în cauza penală privind învinuirea lui

Țurcan Constantin ********,*** *născut la *****, IDNP: *****, originar și domiciliat în ***** *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, cu studii colegiale, căsătorit, cu un copil minori la întreținere, supus militar, angajat în cîmpul muncii *****, nu deține grade de invaliditate, titluri speciale și distincții de stat, anterior nejudecat,*

- în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei:

- în instanța de fond: 31 octombrie 2023 – 19 decembrie 2025.
- în instanța de apel: 19 ianuarie 2026 – 21 iulie 2026.

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, asupra apelurilor,-

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 19 decembrie 2025, Țurcan Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal. S-a liberat Țurcan Constantin de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Țurcan Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În baza art. 90 alin. (1) din Codul penal, s-a dispus suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoarea, stabilită lui Țurcan Constantin, pe un termen de probaţiune de 3 (trei) ani, cu stabilirea obligațiunilor: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

S-a explicat lui Țurcan Constantin că executarea pedepsei nu se va dispune dacă acesta în termenul de probațiune nu va comite o altă infracţiune şi prin comportare exemplară va îndreptăţi încrederea acordată.

Termenul executării pedepsei în privința lui Țurcan Constantin, urmând a fi calculat din momentul devenirii definitive a sentinței.

Copia sentinței, în termen de 10 zile de la rămînerea definitivă, se expediază în adresa IP „Agenția Servicii Publice Direcția de Calificare a Conducătorilor Auto ÎM Registru”, pentru punerea în executare a sancțiunii cu privire la anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a aplicat în privința lui Țurcan Constantin, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței, după care de revocat.

S-a încasat de la Țurcan Constantin, în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale, în sumă de 31632 (treizeci și unu mii șase sute treizeci și doi) lei.

Corpul delict: automobilul de model „*****”, cu numarul de inmatriculare *****, care se afla la parcarea specială din zona industrială din or. Ștefan Voda, după rămânerea definitivă a sentinței, urmează de restituit proprietarului, SRL Miturix Agro.

2. *Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că,* Țurcan Constantin la data de 18.04.2020, aproximativ la ora 22:00, deținând permis de

conducere eliberat de autoritățile competente a Republicii Moldova cu numărul *****, conducând automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, care aparține cu drept de proprietate S.R.L”Miturix-Agro”, pe drumul public - drumul care leagă satul Ermoclia cu satul Feștelița, raionul Ștefan Vodă, având ca pasager, pe bancheta din față pe Radu Țurcan.

În timpul deplasării, numitul conducător auto a manifestat o atitudine nechibzuită față de dexteritatea în conducerea mijlocului de transport, care i-ar permite să prevadă situații periculoase, nu a apreciat corect situația rutiera în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, prin ce a ignorat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.357 din 13.05.2009, și anume pct. 45 subpct.1) care prevede că „conducătorul trebuie sa conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: ...b) dexteritatea în conducere care i-ar permite sa prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnica a vehiculului..., precum si intenționat a ignorat prevederile pct. 10 alin. (l) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care stipulează expres că „Persoana care conduce un vehicul trebuie: b)....sa posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum ”, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, ca rezultat a derapat de pe traseu și s-a tamponat într-un copac, ca rezultat pasagerul Radu Țurcan, care se afla pe bancheta din față a automobilului, potrivit raportului de expertiza judiciara nr. 202030D0031 din 30 iunie 2020, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fracturi a coastelor I, II, III pe linia axilara medie și posterioară al hemitoracelui drept, cu deplasarea fragmentelor osoase, fractura spinei scapulei drepte cu fragmentarea foselor supra și infra-spinate, preponderent supraspinate, cu deplasarea fragmentelor osoase, fractura colului anatomic humeral pe dreapta, fără deplasarea fragmentelor osoase, hemopneutorace pe dreapta, contuzie pulmonară pe dreapta, preponderent în ariile bazale, luxația acromio-claviculara pe dreapta, plagi si excoriații în regiunea feței, gâtului si a centurii scapulare drepte, care prezintă pericol pentru viață și care se califică ca vătămare corporala grava.

Tot el, Constantin Țurcan, la 18.04.2020, aproximativ la orele 22:10, deținând permis de conducere eliberat de autoritățile competente a Republicii Moldova cu numărul *****, conducând automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, care aparține cu drept de proprietate S.R.L ”Miturix- Agro”, pe drumul public - drumul care leagă satul Ermoclia cu satul Feștelița, raionul Ștefan Vodă, după ce a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere și nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și ca rezultat a derapat de pe traseu și s-a tamponat într-un copac, ignorând prevederile obligatorii ale Regulamentului Circulației Rutiere în vigoare, conștientizând că în urma impactului a fost

traumatizat sever Radu Țurcan, urmărind scopul ascunderii urmelor comiterii infracțiunii si eschivării de la răspundere pentru fapta comisă, a părăsit locul accidentului rutier și a transportat mijlocul de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, la depozitul de tractoare ce aparține S.R.L ”Miturix-Agro”, amplasat în satul Ermoclia, raionul Ștefan Voda.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 31 decembrie 2025, procurorul în Procuratura Căușeni, oficiul Ștefan Vodă, Alexandru Covalenco, a declarat în termen apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 19.12.2025, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță, prin care inculpatul Constantin Țurcan, să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) din Codul penal, și în baza acestei norme a-i stabili pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În rest sentința urmează a fi menținută fără modificări.

3.1. În motivarea apelului, a invocat faptul că, deși instanța a calificat corect acțiunile inculpatului Constantin Țurcan, consideră sentința blândă sub aspectul individualizării greșite a pedepsei, instanța de judecată examinând în mod superficial circumstanțele în care s-a produs fapta și personalitatea celui condamnat.

Menționează că infracțiunea de care este învinuit Constantin Țurcan, face parte din capitolul cu denumirea marginală „infracțiuni în domeniul circulației rutiere”, adică infracțiune ce atentează la securitatea circulației rutiere.

Invocă că, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că Constantin Țurcan, după comiterea accidentului rutier a părăsit locul comiterii, încercând să ascundă urmele comiterii infracțiunii, ascunzând mijlocul de transport la brigada de tractoare și a pus la cale un plan de a se eschiva de răspunderea penală, ulterior atât la faza de urmărire penală cât și în instanța de judecată, a înaintat versiunea precum ca în momentul comiterii accidentului rutier se afla singur în mijlocul de transport, versiune susținută și de către victima Radu Țurcan, (care este verișorul condamnatului), cu toate acestea în cadrul ședinței de judecată a fost demonstrat faptul că Constantin Țurcan a comis infracțiunea imputată.

În asemenea circumstanțe, consideră că pedeapsa aplicată de către instanța de judecată în privința lui Constantin Țurcan, nu corespunde gravității infracțiunii săvârșite și pericolului social pe care îl reprezintă și va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil, inclusiv va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. În așa mod, pedeapsa aplicată de către instanța de judecată, nu va asigura scopul pedepsei

penale, prevăzut de art. 61 alin. (2) din Codul Penal, unde este menționat că „Pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane”, din care motiv solicită aplicarea unei pedepse mai aspre solicitate de către acuzatorul de stat.

4. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 02 ianuarie 2026 și inculpatul Țurcan Constantin a declarat în termen apel, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Caușeni sediul Ștefan Voda din 19.12.2025 emisă în privința lui Țurcan Constantin, cu rejudecarea cauzei, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei sentințe de achitare în privința lui Țurcan Constantin.

4.1. În motivarea apelului, a invocat faptul că, în urma examinării materialelor cauzei penale, verificării probatoriului învinuirii, se desprinde concluzia ca acesta nu a comis faptele care i se incriminează.

Susține că versiunea acuzării precum că Țurcan Radu ar fi fost victima accidentului rutier nu se confirmă, iar urmele de sînge depistate în automobilul accidentat posibil să-i aparțină lui Țurcan Radu, grație faptului că dînsul a fost transportat cu acest mijloc de transport la spital, după accidentul în care a fost implicat personal Radu Țurcan. În speță acuzarea a denaturant noțiunea de victimă, împunîndu-l pe Țurcan Radu să se victimizeze forțat, în condiții cînd numitului, nu i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale.

Menționează că referitor la declarațiile martorului Țurcan Vasile, versiunea acuzării precum că Țurcan Radu ar fi fost victima accidentului rutier nu se confirmă. La locul accidentului cu automobilul „*****” se afla doar Țurcan Constantin. Fratele său Țurcan Radu nu a fost victima accidentului rutier comis de către Țurcan Constantin. Familia sa nu are careva pretenții materiale și/sau morale față de Țurcan Constantin.

Referitor la declarațiile martorului Guțu Andrei, invocă că este în conflict cu inculpatul și așa zisa victimă, fiind cointeresat ca cineva din familia Țurcan să fie pedepsit. Or în acest caz, acest martor poate declara orice doar că să-și atingă scopul de a pedepsi pe cineva din familia Țurcan, Radu sau Constantin. Astfel, din auzitele martorului Guțu Andrei, martor care are scop cu orice preț de a pedepsi cumva pe cineva din familia Țurcan, versiunea acuzării precum că Țurcan Radu ar fi fost victima accidentului rutier nu poate fi confirmată. Aceste declarații ale acestui martor urmează a fi apreciate critic, din considerentul că dînsul are un interes direct în această cauză, or punerea la baza sentinței a unor depoziții „din auzite” care pot fi eronate, distorsionate sau incomplete sporește riscul erorii judecătorești.

Susține că și proba acuzării procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul fotografic, acțiune procesuală efectuată la data de 28 aprilie 2020, cu participarea numitului Andrei Guțu, urmează a fi apreciat critic din considerentul că după cum a menționat, Andrei Guțu este gata de a fi acuzator sau martor în orice chestiune prin care se acuză Țurcan Constantin sau Radu, grație relațiilor ostile. Astfel interesul lui este unui evident, de a face ceva cumva în detrimentul familiei Țurcan. Mai mult informațiile acestui martor, sunt indirecte adică din auzite, iar constatările din acest proces -verbal nu redau evenimentul accidentului.

Invocă că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 20200500399 din 01 decembrie 2020, grupa sanguină a numitului Constantin Țurcan, este *****. Grupa sanguină a numitului Radu Țurcan, este *****. În petele examinate de pe ambele fragmente de țesătură ridicate din automobil din cutia cu inscripția „Suport de mână...", cutia cu inscripția „suportul spătarului", plicul cu inscripția „element decorativ" cu inscripția „*****" și de pe covorul din cauciuc din automobil a fost depistat sânge de origine umană, provenit de la persoană/persoane cu grupa sanguină *****. Așadar, proveniența sângelui din aceste pete de la Radu Țurcan, nu se expune. Analizînd acest raport de expertiză în coroborare cu declarațiile date în cadrul ședinței de judecată de către Țurcan Radu și Țurcan Constantin aceste pete de sînge puteau fi ale lui Radu Țurcan din considerentul că Țurcan Constantin, la rugămintea lui Țurcan Radu l-a transportat cu mijlocul de treansport „*****" la spital, iar Radu era zgîrîiat pe față și avea sîngerări. Sau acest raport de expertiză este întocmit cu probabilități, care nu pot fi puse la temeiul unei sentințe de condamnare.

Susține că potrivit Raportului de expertiză judiciară CTCEJ-34/12/1-R-284, CML- 202204X0075 din 07 octombrie 2022, caracterul morfo-lezional, volumul și localizarea anatomică a leziunilor corporale la Radu Țurcan, descrise în documentația medicală prezentată și raportul de expertiză, se poate afirma cu certitudine, că producerea leziunilor corporale în rezultatul căderii de pe bicicletă din poziție verticală cu sau fară accelerare se exclude categoric. Având în vedere caracterul morfo-lezional, volumul și localizarea anatomică a leziunilor corporale ale numitului Radu Țurcan, descrise în documentația medicală examinată, inclusiv caracterul, localizarea urmelor și deteriorărilor stabilite pe suprafața automobilului de model „***** *****" cu numărul de înmatriculare *****, se conchide că în momentul impactului rutier (accident rutier din 18.04.2020), Radu Țurcan se putea afla așexat în unitatea de transport cu referință, fixat pe bancheta din față dreapta, cu fața orientat spre frontală a automobilului. Sau chiar dacă organul de urmărire penală, la baza învinuirii, pune raportul de expertiză 34/12/1-R-2483 din 07.10.2022 conform căruia experții presupun că Țurcan Radu se putea afla, în momentul impactului, în unitatea de transport indicată, acest fapt nu se dovedește

prin alte mijloace de probă. Or prezentul raport nu face parte din rîndul celor obligatorii stabilite la art. 143 CPP al RM sau întrebarea adresată expertului (întrebarea nr. 2) precum și răspunsul expertului poartă un caracter interpretativ și probabil, iar toate dubiile urmează a fi apreciate în favoarea învinuitului. Expertului nu i s-a pus la dispoziție procesul verbal de cercetare a locului accidentului lui Radu Țurcan care a afirmat în ședință de judecată că mergînd cu bicicleta a căzut și s-a lovit în careva agregate sau utilaje din brigadă. Astfel afirmația expertului executată doar în baza documentelor medicale nu poate genera o concluzie directă. Or chiar și acest expert și-a întemeiat concluzia cu probabilități prin sintagma - posibil se afla.

Referitor la completarea acuzării prin incriminarea comiterii faptei prevăzute la art. 266 CP, consideră că urmărirea penală pe acest capăt de acuzare apriori nu putea fi pomită, or, potrivit art. 285 CPP, încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală și de finisare a acțiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile prevăzute la art. 275 pct. 4)-9) din Codul de procedură penală.

Analizînd probatoriul administrat în instanță de judecată, constată că vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunilor incriminate nu a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe administrate, fiecare probă urmînd, conform dispozițiilor art. 101 al. (1) să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Altfel, consideră că simplele afirmații, supoziții, deducții și declarații ale procurorului nu sunt probe pe baza cărora să se poată reține că s-ar fi săvîrșit infracțiunea pentru care Țurcan Constantin poate fi trimis în judecată, or articolul 6(2) CEDO prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune penală este prezumată nevinovată pînă cînd culpabilitatea ei este legal stabilită.

Susține că în acțiunile sale, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar în consecință instanța urmează să emită o sentință de achitare potrivit prevederilor art. 390 CPP al RM. În speță sentința de achitare, urmează a fi adoptată din considerentul că consecințele indicate în învinuire s-au produs nu din vina lui Țurcan Constantin, dar în urma acțiunilor persoanei căreia i s-a pricinuit dauna respectiv nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. În ședința instanței de apel, procurorul Svetlana Țurcanu a menționat că deși instanța a calificat corect acțiunile inculpatului Constantin Țurcan, consideră că sentința este blândă sub aspectul individualizării greșite a pedepsei, instanța de judecată examinând în mod superficial circumstanțele în care s-a produs fapta și personalitatea celui condamnat. Infracțiunea de care este învinuit Constantin Țurcan, face parte din capitolul cu denumirea marginală „infracţiuni în domeniul

circulației rutiere”, adică infracţiune ce atentează la securitatea circulației rutiere. Mai mult ca atât, instanța de judecata nu a luat în considerație faptul ca Constantin Țurcan, după comiterea accidentului rutier a părăsit locul comiterii, încercând sa ascundă urmele comiterii infracţiunii, ascunzând mijlocul de transport la brigada de tractoare și a pus la cale un plan de a se eschiva de răspunderea penală, ulterior atât la faza de urmărire penală cât și în instanța de judecata. În asemenea circumstanţe, consideră că pedeapsa aplicata de către instanța de judecata în privința lui Constantin Țurcan, nu corespunde gravității infracţiunii săvârșite și pericolului social pe care îl reprezintă și va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil, inclusiv va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. A solicitat casarea parțială a sentinţei Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 19.12.2025, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanţă, prin care inculpatul Constantin Țurcan să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit.a) din Codul penal, și în baza acestei norme să-i fie stabilită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În rest de a menține sentința fără modificări. A solicitat respingerea cererii de apel depusă de către inculpat ca nefondată.

Avocatul Radu Cijiceanco, în cadrul ședinței de judecată a solicitat admiterea cererii de apel depusă de către inculpat, care este întemeiată și respingerea cererii de apel depusă de către procuror. A menționat că sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 19.12.2025 este neîntemeiată și a solicitat casarea acesteia, or, probele indicate de instanță în susținerea soluției sale sunt niște probe indirecte, partea vătămată nu s-a declarat victima acțiunilor inculpatului. A atras atenția referitor la declarațiile martorilor, care au declarat despre conflictul cu familia Țurcan, la raportul și procesul-verbal de cercetarea la fața locului. A susținut că toate circumstanțele denotă faptul că Constantin Țurcan nu este vinovat de comiterea accidentului soldat cu consecința vătămărilor corporale.

Inculpatul Țurcan Constantin, în ședința de judecată a susținut declarațiile depuse anterior, a invocat că cu sentința contestată nu este de acord, susținând cererea de apel în continuare. A solicitat să fie achitat.

Partea vătămată Țurcan Radu, în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat, luând în consideraţie poziția celorlalți participanți la proces, cât și faptul că în privința acesteia s-a dispus citarea legală, instanța a dispus examinarea cererilor de apel în lipsa acesteia.

6. ***Examinând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în apel, cercetând materialele cauzei penale, audiind participanții la proces, Colegiul***

penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge ca fiind nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței primei instanțe, reieșind din următoarele motive.

Potrivit art. 400 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentinţele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepţia sentinţelor pronunţate de către instanţele judecătoreşti privind infracţiunile pentru a căror săvîrşire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

În conformitate cu prevederile art. 409 alin. (2) din Codul de procedură penală, în limitele prevederilor arătate în alin. (1), instanţa de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Conform art. 414 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, (1) Instanţa de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel. (2) Instanţa de apel verifică declaraţiile şi probele materiale examinate de prima instanţă prin citirea lor în şedinţa de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât o dată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.*

Așadar, Colegiul penal reține că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept şi just a ajuns la concluzia că inculpatul *Țurcan Constantin* a săvârșit infracțiunile imputate, prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 din Codul penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La baza constatării vinovăției de către instanța de fond au fost puse probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, care au fost analizate în mod cumulativ, sub toate aspectele relevante cauzei, și apreciate conform principiului liberei aprecieri a probelor. Instanța a examinat fiecare probă atât separat, cât și în coroborare cu celelalte materiale ale dosarului, verificând pertinența, concludența, utilitatea și veridicitatea acestora. În urma acestei evaluări complexe și obiective,

instanța a ajuns la concluzia că ansamblul probator administrat confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptei imputate și vinovăția persoanei cercetate.

Astfel, pentru stabilirea circumstanțelor cauzei și confirmarea vinovăției inculpatului, instanța a avut în vedere următoarele probe pertinente, concludente și utile:

Fiind audiat în instanța de fond, inculpatul Țurcan Constantin vina sa de comiterea infracțiunilor imputate nu a recunoscut-o și a declarat că, la data de 18.04.2020, a luat automobilul de la Țurcan Vasile, pentru a o proba cum merge. După ce a luat-o, a plecat în sat, iar după o perioadă de timp l-a telefonat Țurcan Radu, care i-a comunicat că a făcut un accident la brigadă. S-a deplasat la fața locului și l-a dus la spitalul din or. Căușeni. Când l-a dus pe Radu la spital, acesta se simțea rău, dar mergea singur, el i-a povestit că a făcut accident cu bicicleta la brigadă. După ce l-a lăsat la spital s-a întors în sat și mergând pe drumul din valea satului (drumul care duce spre satul Feștelița), deaplasându-se cu mașina era o groapă care a încercat s-o ocolească și ocolind-o a derapat de pe traseu. În urma accidentului, nu a avut careva vătămări corporale. Ulterior, a telefonat pe Țurcan Vasile, a apelat la un tractor și a evacuat mașina la brigadă. De la locul comiterii accidentului până la brigadă sunt aproximativ 2 km, și de la locul comiterii accidentului până la locul unde s-a accidentat Țurcan Radu, sunt la fel 2 km. Țurcan Vasile nu are careva pretenții referitor la mijlocul de transport deteriorat. La momentul accidentului în mașină era de unul singur. La poliție a sunat Guțu Andrei, din motiv că ei nu sunt în relații bune. Referitor la urmele de sânge din automobil, urmele erau a lui Țurcan Radu, probabil că au rămas când l-a dus la spital din motiv că avea zgârieturi și era murdar de sânge.

Fiind audiat în instanța de fond, victima Țurcan Radu a declarant că cu Țurcan Constantin sunt verișori și sunt în relații bune. El lucrează în calitate de agronom la *****. Pe data de 18.04.2020, seara, pe la orele 21:00 a mers la o verificare a unui depozit din satul Ermoclia. În timpul verificării teritoriului se deplasa cu bicicleta. Era noaptea, într-un loc mai întunecos, de niște utilaje s-a lovit și a suferit o fractură. Accidentul cu bicicleta nu l-a văzut nimeni. Ulterior a stat ceva timp acolo, pe teritoriul brigăzii. Fiind cu mașina personală, a înțeles că nu va putea să se deplaseze, din acest motiv l-a sunat pe Țurcan Constantin ca să-l ducă acasă. Cînd Țurcan Constantin, a venit să-l i-a, probabil că s-a așezat pe bancheta din spate, unde și au rămas urme de sînge. După ce l-a dus acasă, l-a lăsat și a plecat într-o direcție necunoscută. Cînd a venit să-l ia Țurcan Constantin era singur în mașină. Mai târziu se simțea mai rău și s-a adresat la secția de urgență a spitalului Căușeni, unde i-au acordat îngrijirile necesare, apoi a fost eliberat acasă. În seara de 18.04.2020, nu a fost implicat în niciun accident rutier, fracturile le-a suferit în urma accidentului cu bicicleta. Despre accident a aflat de la fratele lui

care i-a comunicat că, după ce l-a dus pe el acasă, Constantin a făcut un accident. Nu se consideră victimă a accidentului comis de Țurcan Constantin, respectiv nu are pretenții față de el. Cazul a ajuns să fie investigat de către poliție, deoarece Guțu Andrei, care este martor și totodată rudă cu ei, verișor cu tatăl lor, scrie diferite cereri și plângeri împotriva lor la diverse instituții. El și a sunat la 112 și a dat declarații false, cum că era în mașină, iar ulterior a declarat că doar a văzut accidentul. În seara accidentului cu bicicleta, nu ține minte dacă l-a văzut pe Guțu Andrei.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Guțu Andrei a declarant că cu Țurcan Constantin și Țurcan Radu sunt în relații de rudenie îndepărtată, fiind verișori cu părinții victimei și ai inculpatului. Cu Țurcan Constantin și Țurcan Radu sunt în relații rele. Data exactă nu o ține minte, a trecut mult timp de atunci, dar aproximativ un an și jumătate în urmă a fost apelat de o persoană care i-a comunicat că a văzut mașina lui Radu – un automobil de marca *****. Automobilul era tras de un tractor. Accidentul a avut loc la aproximativ 200–300 de metri de intrarea în satul Ermoclia. Știa că polițistul de sector, cunoștea despre cazul respectiv, însă nu a întreprins nimic. După aproximativ două săptămâni a apelat la Procuratura din Chișinău. Tot în acea zi, a fost sunat de cineva (posibil un comisar), iar ulterior a fost trimis polițistul de sector la fața locului unde s-a petrecut accidentul. Polițistul de sector îl convingea că nu s-a întâmplat nimic, deși la fața locului rămăseseră urme după accident. De la locul accidentului a strâns mai multe rămășițe de la mașină și i le-a înmânat polițistului. După ce a strâns toate rămășițele, polițistul a început să documenteze cazul. Nu cunoaște cine era în mașină cu Țurcan Constantin. Înainte de a se produce accidentul, la stația Peco erau persoane care i-au văzut pe Constantin, Radu și încă o persoană, care se aflau în stare de ebrietate și s-au urcat în mașină. Nu cunoaște exact cine conducea mai des acel mijloc de transport, dar știe că, de obicei, Radu mergea la volan. După accident cineva i-a comunicat că, automobilul a fost ascuns la o „brigadă” a întreprinderii SRL „Miturix Agro”. La acel moment nu activa nicăieri în sat. A avut interes față de cazul respectiv, deoarece la acel moment era implicat într-un proces cu ei la Judecătoria Căușeni. Cazul de la Judecătoria Căușeni nu s-a soluționat în niciun fel. A apelat la poliție deoarece a auzit că în accident a fost implicată familia Țurcan. Cînd a sunat la 112 nu s-a prezentat ca fiind Țurcan Radu. Nu poate să declare numele persoanei care a apelat la poliție, deoarece acea persoană se teme de familia Țurcan.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Țurcan Vasile a declarat că inculpatul Țurcan Constantin este verișorul lui, iar victima Țurcan Radu este fratele său. Referitor la cazul dat, nu ține minte data și anul, dar acest caz a avut loc aproximativ vreo 5 ani în urmă, era anotimpul, primăvara. El se afla la o brigadă de

tractoare unde este administrator, era cu mașina personală de model *****, acolo se afla și verișorul său Constantin, cu el discuta că vrea să vândă mașina, la care el a comunicat că îi place mașina și intenționa să facă o testare la ea, iar în cazul dacă îi va plăcea mașina o va procura. După care, i-a transmis automobilul, pentru ca Constantin să-l verifice la drum, și a plecat. După o perioadă de timp tot în acea zi, el la telefonat și i-a spus că a făcut un accident la distanta aproximativ de 5 km de unde se află el, ulterior el imediat s-a deplasat la fața locului. Când a ajuns la fața locului, l-a văzut pe Constantin Țurcan, care nu avea careva vătămări sau leziuni corporale. După care, a chemat un tractor și au evacuat mașina la brigada de tractoare. Când i-a dat mașina lui Constantin, ultimul a urcat singur în mașină. La locul accidentului, Constantin era singur în mașină. Constantin după accident nu avea sânge pe el. Nu-și aduce aminte în ce circumstanțe au fost produse leziunile la victima Țurcan Radu. Leziunile la Radu Țurcan nu au nici-o legătură cu accidentul produs de Constantin Țurcan. Nu are pretenții materiale sau morale față de inculpatul Țurcan Constantin. Când a venit la fața locului unde s-a produs accidentul, nu s-a uitat în interiorul automobilului.

Deși inculpatul *Țurcan Constantin* vina în comiterea infracțiunilor nu o recunoaște, Colegiul penal concluzionează că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 din Codul penal se bazează pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi care coroborează între ele, după cum urmează:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică, acțiune procesuală efectuată la 28.04.2020, cu participarea numitului Arcadie Guțu si Andrei Guțu, obiectul cercetării îl constituie drumul de acces dintre satul Ermoclia cu satul Feștelița, raionul Ștefan Vodă. În cadrul cercetării s-a stabilit că la o distanță de 100 metri, pe partea dreaptă, de la intrare în sat, s-au depistat mai multe obiecte din masă plastică de culoare neagra, metal și sticlă, precum și s-a stabilit că tulpina unui copac este deteriorat. (vol. I, f.d.19-21)

- procesul-verbal de cercetare la fata locului și tabelul fotografic, acțiune procesuală efectuată la data de 29 aprilie 2020, cu participarea numitului Vasile Turcan, obiectul cercetării î1 constituie depozitul S.R.L ”Miturix-Agro”, din satul Ermoclia raionul Stefan Voda. În cadrul cercetării în interiorul depozitului a fost depistat mijlocul de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, la care s-au depistat mai multe deteriorări la caroserie, cioburi de sticla în interiorul mijlocului de transport. (vol. I, f. d. 28-31)

- procesul-verbal de examinare a obiectului și tabelul fotografic, acțiune procesuală efectuată la data de 08 iulie 2020, cu participarea numitului Anatol

Babilev. Obiectul cercetării mijlocul de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, ce este depozitat la parcarea specială din orasul Ștefan Vodă. În cadrul cercetării la mijlocul de transport la care s-a depistat mai multe deteriorări la caroserie, în interiorul mijlocului de transport au fost observate mai multe pete de culoare brunroșietica, fiind ridicate probe. (vol. I, f. d. 62-82)

- procesul-verbal de examinare a obiectului, acțiune procesuală efectuată la data de 25.07.2023, obiectul examinării constituie listele convorbirilor telefonice de intrare și ieșire a numerelor de telefon mobil***** care aparține lui Țurcan Radu, ***** a lui Țurcan Vasile, ***** a lui Țurcan Constantin, ***** a lui Fală Victor și Fală Andrei ***** din data de 18.04.2020 și 19.04.2020, cu indicarea datelor de anchetă a tuturor abonaților, în cadrul examinării fiind stabilite mai multe conexiuni între numerele date. (vol. II, f. d. 127)

- potrivit raportului de expertiza judiciara nr.202030D0031 din 30 iunie 2020, la examinarea medico-legală a documentelor la Radu Țurcan s-au depistat leziuni corporale sub formă de fracturi a coastelor I, II, III pe linia axilară medie și posterioara al hemitoracelui drept, cu deplasarea fragmentelor osoase, fractura splinei scapulei drepte cu fragmentarea foselor supra și infra-spinate, preponderent supraspinate, cu deplasarea fragmentelor osoase, fractura colului anatomic humeral pe dreapta, fără deplasarea fragmentelor osoase, hemopneutorace pe dreapta, contuzie pulmonara pe dreapta, preponderent în ariile bazale, luxația acromio-claviculara pe dreapta, plagi si excoriatii în regiunea fetei, gatului si a centurii scapulare drepte, care prezinta pericol pentru viață și care se califică ca vătămare corporală gravă. (vol. I, f. d. 50-52)

- potrivit raportului de expertiza judiciara nr.20200500399 din 01 decembrie 2020, grupa sanguină a lui Constantin Țurcan, este *****. Grupa sanguina a numitului Radu Turcan, este A beta /A(II). În petele examinate de pe ambele fragmente de țesătura ridicate din automobil din cutia cu inscripția „Suport de mână...”, cutia cu inscripția „suportul spătarului”, plicul cu inscripția „element decorativ” cu inscripția *****” și de pe covorul din cauciuc din automobil a fost depistat sânge de origine umană, provenit de la persoana/persoane cu grupa sanguina *****. Așadar, proveniența sângelui din aceste pete de la Radu Țurcan, nu se exclude. Proveniența sângelui din aceste pete de la Constantin Turcan, se exclude. (vol. I, f. d. 158-163)

- potrivit raportului de expertiza judiciara CTCEJ-34/12/1-R-284, CML-202204X0075 din 07 octombrie 2022, luând în considerare caracterul morfo-lezional, volumul și localizarea anatomică a leziunilor corporale la Radu Țurcan, descrise în documentația medicala prezentată și raportul de expertiză, se poate afirma cu certitudine, că producerea leziunilor corporale în rezultatul căderii de pe bicicletă din poziție verticală cu sau fără accelerare se exclude categoric. Având în

vedere caracterul morfo-lezional, volumul și localizarea anatomica a leziunilor corporale ale lui Radu Țurcan, descrise în documentația medicală examinată, inclusiv caracterul, localizarea urmelor și deteriorărilor stabilite pe suprafața automobilului de model „***** *****” cu numărul de înmatriculare *****, se conchide că în momentul impactului rutier (accident rutier din 18.04.2020), Radu Țurcan se putea afla așezat în unitatea de transport cu referință, fixat pe bancheta din față dreapta, cu fața orientat spre frontală a automobilului. (vol. II, f. d. 67-85).

Astfel, analizând întregul material probator administrat în prezenta cauză penală, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul penal ajunge la concluzia ca fiind probată integral situaţia de fapt stabilită, prin urmare, este dovedită integral vinovăția inculpatului *Țurcan Constantin* de comiterea infracțiunilor incriminate, acțiunile acestuia urmând a fi încadrate juridic în baza art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 din Codul penal, și anume: *încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii* și *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana, care conducea mijlocul de transport şi care a încălcat regulile de securitate a circulaţiei rutiere, dacă aceasta a provocat din imprudenţă vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii.*

Referitor la acțiunile incriminate, Completul de judecată precizează că fapta infracțională se demonstrează prin declarațiile martorilor audiați nemijlocit în instanță, coroborate cert cu alte mijloace de probă, precum şi prin lipsa unor discrepanțe substanțiale cu informația furnizată prin alte mijloace de probă, fiind identificate doar inadvertențe neesențiale între declarațiile persoanelor audiate, care diferă nesemnificativ şi exclusiv prin prisma interpretării evenimentelor firești personal de fiecare persoană, dar care în esență susțin consecvent aceleași fapte constatate.

Așadar, cu referință la elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, instanța de judecată reține că *obiectul juridic generic* al infracțiunii prevăzute la art. 264 din Codul penal îl constituie relațiile sociale cu privire la securitatea în transport. Obiectul juridic generic al infracțiunii este constituit din valoarea socială fundamentală în a cărei componență este inclusă, într-o formă specifică, valoarea socială individuală care constituie obiectul juridic special al infracțiunii. După cum rezultă din art. 264 din Codul penal, obiectul juridic special al infracțiunii analizate are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier; obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la sănătatea sau viața persoanei. Conform art. 2 al Legii privind siguranța traficului rutier, siguranța

traficului rutier este starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 264 din Codul penal îl reprezintă corpul persoanei.

Victima infracțiunii prevăzute la art. 264 din Codul penal este persoana fizică care suferă vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, după cum a fost constatat în cadrul ședinței de judecată, potrivit raportului de expertiza judiciara nr. 202030D0031 din 30 iunie 2020, la examinarea medico-legală a documentelor, la Radu Țurcan s-au depistat leziuni corporale sub formă de fracturi a coastelor I, II, III pe linia axilară medie și posterioara al hemitoracelui drept, cu deplasarea fragmentelor osoase, fractura splinei scapulei drepte cu fragmentarea foselor supra și infra-spinate, preponderent supraspinate, cu deplasarea fragmentelor osoase, fractura colului anatomic humeral pe dreapta, fără deplasarea fragmentelor osoase, hemopneutorace pe dreapta, contuzie pulmonara pe dreapta, preponderent în ariile bazale, luxația acromio-claviculara pe dreapta, plagi si excoriatii în regiunea fetei, gatului și a centurii scapulare drepte, care prezinta pericol pentru viață și care se califică ca vătămare corporală gravă.

Se reține că victima Țurcan Radu, în cadrul ședinței de judecată, a susținut că leziunile corporale ar fi fost provocate ca urmare a unei căderi de pe bicicletă. Totuși aceste afirmații sunt contrazise în mod direct de concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2483 din 07 octombrie 2022, care în concluzia s-a menționat la întrebarea nr. 1 că: luând în considerare caracterul morfo-lezional, volumul și localizarea anatomică a leziunilor corporale la Radu Țurcan, descrise în documentația medicala prezentată și raportul de expertiză, se poate afirma cu certitudine, că producerea leziunilor corporale în rezultatul căderii de pe bicicletă din poziție verticală cu sau fără accelerare se exclude categoric. Întrebarea nr. 2: Având în vedere caracterul morfo-lezional, volumul și localizarea anatomica a leziunilor corporale ale lui Radu Țurcan, descrise în documentația medicală examinată, inclusiv caracterul, localizarea urmelor și deteriorărilor stabilite pe suprafața automobilului de model „***** *****” cu numărul de înmatriculare *****, se conchide că în momentul impactului rutier (accident rutier din 18.04.2020), Radu Țurcan se putea afla așezat în unitatea de transport cu referință, fixat pe bancheta din față dreapta, cu fața orientat spre frontală a automobilului.

Drept urmare, se acordă o valoare probatorie superioară raportului de expertiză, dat fiind faptul că acesta este întocmit de specialiști independenți, cu competență profesională în domeniu, concluziile fiind motivate tehnic și se bazează pe criterii științifice obiective, nu au fost prezentate probe care să infirme constatările experților. Declarațiile victimei fiind contradictorii și necoroborate cu

datele medico-legale, nu pot prevala asupra unei expertize specializate. În aceste condiții, susținerea că leziunile ar proveni dintr-o cădere de pe bicicletă apare ca fiind neverosimilă și neîntemeiată. Prin urmare, se concluzionează că versiunea victimei privind originea leziunilor este exclusă, iar mecanismul real al producerii lor trebuie apreciat în concordanță cu probele obiective din dosar.

Latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzută la art. 264 din Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, 2) consecințele prejudiciabile care se exprimă în vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și consecințele prejudiciabile și 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii și anume mijlocul de transport.

Astfel, în procesul calificării urmează să se stabilească înainte de toate care anume reguli de securitate ale circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport au fost încălcate de către făptuitor, aici fiind imperioasă determinarea: a avut loc încălcarea activă a regulilor sau a fost admisă încălcarea pasivă (manifestată prin omisiune). De asemenea, fiind o componență de infracțiune materială – urmează să se țină cont că fapta se consideră consumată din momentul producerii vătămării grave a integrității corporale.

Relevanță calificării în baza art. 264 alin. (3) din Codul penal, le au doar acele încălcări ale securității circulației care pot antrena producerea unor urmări prejudiciabile, aici fiind circumstanțiată implicit cauzalitatea dintre faptă și consecință, un alt element obligatoriu al laturii obiective. Lipsa legăturii de cauzalitate dintre faptă și consecințe, semnifică lipsa temeiului răspunderii în baza art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin încălcarea regulilor de securitate a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, în legătură cu care fapt apar urmări sub formă de vătămări ale integrității corporale sau ale sănătății, decesul persoanei ori daune materiale în proporții mari, aflate în raport de cauzalitate cu comiterea încălcării acestor reguli, adică în cazul dat se reține anume încălcarea și ignorarea cerințelor Regulamentului Circulației Rutiere și anume cerințele pct. 45 subpct. 1) care prevede că „conducătorul trebuie sa conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: b) dexteritatea în conducere care i-ar permite sa prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnica a vehiculului..., precum și intenționat a ignorat prevederile pct. 10 alin. (1) lit.b) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care stipulează expres că „Persoana care conduce un vehicul trebuie: b)...să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”. Iar ca urmare,

inculpatul Țurcan Constantin, la 18.04.2020, aproximativ ora 22:00, conducând automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, care apartine cu drept de proprietate S.R.L”Miturix-Agro”, pe drumul public - drumul care leagă satul Ermoclia cu satul Feștelița, raionul Stefan Voda, având ca pasager, pe bancheta din fata pe Țurcan Radu, în timpul deplasării a manifestat nechibzuință față de dexteritatea în conducerea mijlocului de transport, care i-ar permite să prevadă situații periculoase, nu a apreciat corect situația rutiera în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, prin ce a ignorat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, ca rezultat a derapat de pe traseu și s-a tamponat într-un copac, ca rezultat pasagerului/victimei Radu Țurcan, care se afla pe bancheta din față a automobilului, potrivit raportului de expertiza judiciar, i-au fost cauzate leziuni corporale, care prezintă pericol pentru viață și care se califică ca vătămare corporala grava. Or, încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere este o acțiune sau inacțiune a conducătorului mijlocului de transport, legată de încălcarea uneia sau a câtorva prevederi ale Regulamentului Circulației Rutiere, sau a altor acte legislative ce reglementează securitatea circulației și exploatării transportului.

Referitor la *latura subiectivă* a infracțiunii, acesta se caracterizează prin intenție sau imprudență față de fapta prejudiciabilă și numai prin imprudență față de urmările prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii este rezultatul acțiunilor imprudente nominalizate ale inculpatului, anume că s-a produs tamponarea mijlocului de transport la volanul căruia era inculpatul automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** în urma consecințelor tamponării în copac, Țurcan Radu aflat în calitate de pasager a avut de suferit multiple traume care conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202030D0031 din 30.06.2020, urmare a examinării medico-legale s-a constatat: leziuni corporale sub formă de fracturi a coastelor I, II, III pe linia axilara medie și posterioară al hemitoracelui drept, cu deplasarea fragmentelor osoase, fractura spinei scapulei drepte cu fragmentarea foselor supra și infra-spinate, preponderent supraspinate, cu deplasarea fragmentelor osoase, fractura colului anatomic humeral pe dreapta, fără deplasarea fragmentelor osoase, hemopneutorace pe dreapta, contuzie pulmonară pe dreapta, preponderent în ariile bazale, luxația acromio-claviculara pe dreapta, plagi si excoriații în regiunea feței, gâtului si a centurii scapulare drepte, care prezintă pericol pentru viață si care se califică ca vătămare corporala gravă.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 264 din Codul penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvîrșirii faptei a atins vîrsta de 16 ani. În

afară de aceasta, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport, fapt întrunit de către Țurcan Constantin.

Cu referire la infracțiunea săvârșită de inculpatul *Țurcan Constantin* conform prevederilor art. 266 din Codul penal, Colegiul constată că, în virtutea celor expuse, se ajunge la concluzia că inculpatul *Țurcan Constantin* urmează a fi recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 din Codul penal, deoarece vinovăția acestuia a fost demonstrată dincolo de orice îndoială rezonabilă, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală specială manifestată prin părăsirea locului accidentului rutier de către persoana, care conducea mijlocul de transport şi care a încălcat regulile de securitate a circulaţiei rutiere, dacă aceasta a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, reieșind din toate aceste probe, contrar argumentelor invocate de către apărător și inculpat, Colegiul penal subliniază că, verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală și reieșind din faptul că, inculpatul *Țurcan Constantin* vina nu a recunoscut-o, în coraport cu declarațiile martorilor și cercetarea nemijlocită a celorlalte mijloace de probă, administrate la urmărire penală, instanța de fond întemeiat a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârșită de inculpat cu vinovăție, încadrată în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal. Mai mult ca atât, în procesul examinării cauzei penale, nu s-au stabilit careva circumstanțe, care ar pune la îndoială declarațiile martorilor interogați atât în cadrul urmării penale, cât și în instanța de judecată privitor la acțiunile inculpatului, care au fost relatate sub jurământ, fiind avertizate pentru darea mărturiilor false, cu respectarea prevederilor art. 105 – 109 din Codul de procedură penală.

Colegiul penal consideră că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului *Țurcan Constantin,* în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 din Codul penal.

Cu referire la poziția inculpatului privind necesitatea pronunțării unei sentințe de achitare, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată și contrazisă de ansamblul probelor administrate.

Argumentul inculpatului precum că, nu a încălcat prevederile pct. 45 din RCR, nefiind demonstrată învinuirea prin probe, Colegiul îl va respinge deoarece cumulul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată demonstrează cu certitudine că inculpatul *Țurcan Constantin*, aflîndu-se la volanul automobilului de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, care aparține cu drept de

proprietate S.R.L”Miturix-Agro”, pe drumul public care leagă satul Ermoclia cu satul Feștelița, raionul Ștefan Voda, având ca pasager, pe bancheta din față pe Radu Țurcan, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, ca rezultat a derapat de pe traseu și sa tamponat într-un copac, ca rezultat pasagerului Radu Țurcan, care se afla pe bancheta din față a automobilului, potrivit raportului de expertiza judiciara nr. 202030D0031 din 30 iunie 2020, i-au fost cauzate leziuni corporale care se califică ca vătămare corporala gravă, or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea ultimului de vreme ce există probe pertinente şi concludente care, în ansamblul lor, din punct de vedere al coroborării, dovedesc vinovăția lui în săvârşirea infracţiunii incriminate.

Concomitent, poziția apărătorului și a inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunilor încriminate, reprezentă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspundere penală.

Subsecvent, Colegiul penal remarcă că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză penală, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în recurs.

Astfel, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În concluzie, Colegiul penal relevă că, prima instanță corect a constatat că, în acţiunile inculpatului sunt prezente toate elementele infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 din Codul penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă şi pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența şi practica CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010*, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deşi obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1)-(2) din Codul penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea

condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 alin. (1)-(2) din Codul penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

La stabilirea pedepsei şi mărimea acesteia urmează a se ţine cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanţele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv

persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanţa se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

Colegiul penal menţionează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Conform prevederilor art. 8 din Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Sancțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal (la momentul comiterii faptei), prevede pedeapsă cu *închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

Colegiul penal constată că, instanţa de fond, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului *Țurcan Constantin,* circumstanțe atenuante și agravante nu a stabilit, analizând personalitatea inculpatului, potrivit revendicării, acesta anterior nu a fost condamnat, iar potrivit cazierului contravențional are înregistrate mai multe contravenții.

În contextul dat, Colegiul conchide că, prima instanță întemeiat a considerat că, inculpatul *Țurcan Constantin*, urmează a fi condamnat, iar reieșind din limitele pedepsei prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, în vigoare la data comiterii faptei, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 4 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Totodată, reţinând că inculpatul *Țurcan Constantin*, nu recunoaște învinuirea adusă, careva circumstanţe agravante nu au fost reţinute, a comis o infracţiune gravă, anterior nu a fost judecat, la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află, victima nu are careva pretenții față de inculpat, instanța de judecată a considerat că nu este

raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, dispunând astfel suspendarea condiţionată a executării pedepsei, fixând un termen de probă de 3 ani, în temeiul și condițiile art. 90 din Codul penal, stabilindu-i obligația de a se prezinta la organul de probațiune la datele fixate de acesta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile, explicându-i că executarea pedepsei nu se va dispune dacă acesta în termenul de probațiune nu va comite o altă infracţiune şi prin comportare exemplară va îndreptăţi încrederea acordată.

În continuare, Colegiul penal remarcă că, sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului şi pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce ţin de materialitatea faptei în sine, cât şi de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

Instanța de recurs conchide că, instanța de fond la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 din Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Concomitent, instanța de recurs accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului *Țurcan Constantin,* în mărimea stabilită este echitabilă faptei comise de inculpat, urmând a fi respinse alegațiile procurorului privind aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip deschis, or, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia, luându-se în considerație că inculpatul Țurcan Constantin se află la prima abatere penală, careva circumstanţe agravante nu au fost reţinute, a comis o infracţiune gravă, la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află, victima nu are careva pretenții față de inculpat, iar pedeapsa cu închisoarea, cu ispășirea acesteia în penitenciar fiind una mult prea aspră în raport cu situația inculpatului, ceea ce a impus orientarea pedepsei spre o sancțiune moderată, fără a se îndepărta însă excesiv de necesitatea prevenirii unor fapte similare. În același timp, reținându-se că inculpatul *Țurcan Constantin* nu a recunoscut vinovăția și nu a manifestat o atitudine de asumare a conduitei ilicite,

aspect care relevă necesitatea aplicării unei pedepse apte să asigure un efect preventiv efectiv.

Instanța de recurs, remarcă că pedeapsa complementară aplicată sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal este obligatorie și vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii şi de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere a autoturismelor și înlăturării stării de primejdie create asupra siguranței pe drumurile publice, fiind aplicată întemeiat în privința inculpatului.

Cu referire la infracțiunea săvârșită de inculpatul *Țurcan Constantin* conform prevederilor art. 266 din Codul penal, Colegiul remarcă că, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia de a-l recunoaște vinovat pe *Țurcan Constantin* în comiterea acesteia și cu liberarea acestuia de pedeapsă în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea prevăzută de art. 266 din Codul penal a fost comisă de către inculpat la data de 18.04.2020, fiind consumată din momentul realizării laturii obiective, astfel că termenul prescripției tragerii la răspundere penală, care în acest caz este de 2 ani, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 din Codul penal a expirat.

Pe acest punct de analiză, instanța de judecată reiterează că, motivele și circumstanțele invocate de către inculpat denotă doar o intenție directă de evitare a pedepsei meritate pentru infracțiunile comise, având o conotație de inducere a instanței judecătorești în eroare asupra circumstanțelor comiterii faptelor infracționale și nemijlocit răspunderii penale.

Cu referire la constatările instanței de fond privind cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale, în sumă de 31632 lei, care urmează a fi încasate de la Țurcan Constantin, în beneficiul statului și corpul delict, automobilul de model „*****”, cu numarul de inmatriculare *****, care se afla la parcarea specială din zona industrial din or. Ștefan Vodă, și care după rămânerea definitivă a sentinței, urmează de restituit proprietarului, SRL „Miturix-Agro”, Colegiul penal le va menține, or, poziția instanței de fond în acest sens este una motivată și întemeiată.

În situaţia în care instanţa de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzaţie penală, pentru a permite părţilor să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulţumească de a relua motivele jurisdicţiei de primă instanţă (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menţionează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunţit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din

punct de vedere probatoriu şi sunt menţionate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, aşa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de faţă.

Astfel, luând în considerație cele menționate supra, instanța de apel consideră nefondate apelurile declarate de către procurorul în Procuratura Căușeni, oficiul Ștefan Vodă, Alexandru Covalenco și inculpatul Țurcan Constantin, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 19 decembrie 2025, urmând a fi respinse, cu menținerea sentinței fără modificări.

7. Prin prisma celor enunțate, în conformitate cu art. 417-418, 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Se resping, ca nefondate, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura Căușeni, oficiul Ștefan Vodă, Alexandru Covalenco și inculpatul Țurcan Constantin, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 19 decembrie 2025, adoptată în cauza penală privind învinuirea lui Țurcan Constantin, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 din Codul penal și se menține sentința atacată fără modificări.

Decizia este executorie şi poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova, în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței de judecată,
Judecător **Denis Băbălău**

Judecător **Elisaveta Buzu**

Judecător **Vladislav Schibin**